

SEGÂH
(Tevşih)

SOFYAN

Ah çü çün do ğup
tut tu ci han ni
yü zü nü hüs sü
nün nü gü ne şî
yâr rî yâ Re sû lâl
lah hî
Kî kim o la sev
me ye bu veş
hi le sen ma
bi ve şî yar rî

Çün doğup tuttu cihan yüzünü hüsnün güneşi
Kim ola sevmeye bu vech ile sen mâh - veşi

Parmağından akıtıp âb-ı revan - bahş-i revan
Nice yüz bin kişiden def' edisersin ataşı

Sen emîre kul olan her ne kadar müdbir ise
Bende - i mukbil olur misl-i Bilâl-i Habeşî

Dîk-i hikmette pişirdi çü seni sevgili Hak
Çebreîl olsa n'ola matbahının çillekeşi

Sensin ol püşt ü penâh-ı melek ü ins ü perf
Enbiyânın güzeli sevgilisi hûb u hoşî

Üzülür ırk-ı Ebûcehl gibi ebter olur
Sen Ebu'l-Kā sim ile her kim ederse güreşi

Ve'd-buhâ virdine Ve'l-leyl okuram sünbülüne
RÜŞENİ virdi budur külle gadâtin ve aşî (I)